

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Chertes Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bánfy András jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 11.K.31.329/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2006. szeptember 22-én kelt 11.K.31.329/2006/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 11.K.31.329/2006/5. számú ítéletét és az alperes 8429566275 sorszámú határozatát - az első fokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 200.000 (kétszázezer) forint első fokú és 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A 900.000 (kilencszázezer) forint kereseti és az 1.800.000 (egymillió-nyolcszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

Az első fokú adóhatóság bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzüsszeg kiutalás előtti általános forgalmi adó ellenőrzést végzett a felperesnél 2005. január-március hónapokra. Ennek eredményeként határozatával 30.000.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amely jogosulatlan visszaigénylésnek minősült. Megállapította, hogy a felperes két ingatlan tárgyában vételi jog érvényesítését végezte, azonban az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 48. § (7) bekezdésére figyelemmel a vételár összege teljes egészében nem került kiegyenlítésre, így az adóhatóság elutasította a 30 millió Ft összegű áfa kiutalását.

Az alperes 8429566275 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának első fokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy az alperes tévesen értelmezte az Áfa tv. 48. § (7) bekezdésében foglaltakat, mert a felperes az ingatlanok vételárát teljes egészében, beszámítással teljesítette.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság kifejtette, hogy amennyiben a bevallás benyújtásának esedékességéig a számla szerinti összeg adóval növelt értéke nem kerül megfizetésre, úgy az általános forgalmi adó összege nem helyezhető levonásba.

A jogügyletet vizsgálva az első fokú bíróság megállapította, hogy a felperes az áfa-levonásra azért nem volt jogosult, mert a bevallás benyújtásának esedékességéig nem került kiegyenlítésre teljes mértékben a vitatott számla, adóval növelt ellenértéke. A kamatkövetelés ugyanis nem képezte a vételi jog folytán beszámítással érvényesített ellenérték összegét.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és keresetének történő helyt adást azzal, hogy az tévesen értelmezte az Áfa tv. 48. § (7) bekezdését. A felperes beszámítással az ingatlanok teljes vételárát teljesítette, a jogerős ítélet összemosta a felperes és az Rt., illetve a felperes és a Kft. közötti jogügyletet. A kamatkövetelést a Ptk. 296. § (1) bekezdés alapján lehetett és kellett beszámítani.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az első fokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, de a gazdasági eseményeket nem megfelelően értékelte. Tévesen jutott arra a megállapításra, hogy a felperes vételi joga érvényesítésekor a két ingatlan adásvételére kiállított számla vételárát nem teljesítette teljes egészében, így az Áfa tv. 48. § (7) bekezdésére figyelemmel nem volt jogszerű áfa-visszaigénylése.

A Legfelsőbb Bíróság az Áfa tv. 48. § (7) bekezdésével kapcsolatban rámutat arra, hogy ennek alapján az adó összegét nemcsak fizetéssel lehet teljesíteni, hanem követelés mérséklése útján is, a perbeli esetben ez történt.

Az első fokú bíróság a felperes és az Rt. közötti kölcsönszerződést és az ehhez kapcsolódó, de attól önállósult (a felperes és a Kft. közötti) jogviszonyt együtt értékelte, noha annak elkülönítése kihatással van az Áfa tv. 48. § (7) bekezdés megfelelő értelmezésére.

A közigazgatási iratok alapján megállapítható volt, hogy a felperes és az Rt. közötti kölcsönügylet alapján az Rt., mint kölcsönbe vevő a határidő leteltéig nem teljesítette fizetési kötelezettségét. Ezzel megnyílt a felperes számára a kölcsön összegének visszakövetelése. Mivel a Kft. készfizető kezességet vállalt, a felperes jogosult volt tőle követelni a kölcsön összegét. A Kft. vételi jogot alapított a felperes részére két soproni ingatlan vonatkozásában, összesen 120 millió Ft + 30 millió Ft áfa meghatározásával. A felperes a készfizető kezestől nem pénzösszeg megfizetését követelte, hanem vételi jogával élt.

Ebben a jogügyletben egyrészt a Kft-nek lett volna fizetési kötelezettsége, mint készfizető kezesnek, másrészt a felperesnek, mint vevőnek a vételár megfizetésére. A Ptk. 296. § (1) bekezdése alapján a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését - ha jogszabály kivételt nem tesz - a jogosulthoz intézett, vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. A felperes is ezt alkalmazta, vagyis az ingatlanok vételárának megfizetését beszámítással kívánta teljesíteni.

A Kft., mint készfizető kezes tartozása a 150 millió Ft tőke és ennek kamataiból tevődött össze. A Ptk. 293. § alapján, ha a kötelezett kamattal és költséggel is tartozik, és a fizetett összeg az egész tartozás kiegyenlítésére nem elég, azt elsősorban a költség, azután a kamatra és végül a főtartozásra kell elszámolni. A kötelezett eltérő rendelkezése hatálytalan. A felperes ezen kogens Ptk. jogszabály alapján állapította meg, hogy a vételár beszámításánál milyen módon csökkent az Rt. kölcsöntartozása, így a készfizető kezes kölcsöntartozása is.

Tévesen állapította meg az első fokú bíróság, hogy a felperes a vételár beszámítását csak a kölcsöntartozás tőkeösszegére számíthatta volna be, hiszen ez ellentétes a Ptk. 293. § kogens rendelkezésével.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felperes a vételi jog gyakorlásakor az ingatlanok vételárát beszámítással teljes egészében teljesítette, figyelemmel a Ptk. 293. §-ára és a 296. § (1) bekezdésére. A felperesnek a vételárral kapcsolatban nem maradt fizetési kötelezettsége. A vétel kiegyenlítésétől elkülönülő kérdés, hogy az Rt-nek, illetve a Kft-nek miként alakult a

*felperessel szemben fennálló, a kölcsönügyletből származó fizetési kötelezettsége. Nem a felperesnek áll fenn további fizetési kötelezettsége a két gazdálkodó szervezettel szemben, hanem a két gazdálkodó szervezetnek maradt fenn fizetési kötelezettsége a felperes felé.*

*A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felperes - a Ptk. 293. §, 296. § (1) bekezdés figyelembevételével - a perben vitatott számlán szereplő vételárat beszámítással teljesítette, így jogszerűen élt áfa-visszaigénylési jogával.*

*Ezért a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az alperes határozatát a Pp. 339. § (1) bekezdésére figyelemmel - az első fokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte. Ennek alapján a felperest bevallása alapján megilleti az áfa-visszaigénylési jogosultság.*

*A pervesztes alperest a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes első fokú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.*

*A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.*

*Budapest, 2007. november 8.*

***Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró***